

Motion till riksdagen 2023/24:474

av **Matheus Enholm m.fl. (SD)**

Grundlag

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en ny programskrivning i grundlagen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reversera sentida grundlagsrevisioners utmönstringar av begreppet svenska medborgare och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda hur det allmänna bättre kan skydda dem som på otillbörlig grund missgynnas på grund av sin politiska åskådning, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda ett explicit förbud som förhindrar att någon diskrimineras på grund av att denne är svensk, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om etniska, språkliga och religiösa minoriteters kultur- och samfundsliv och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om svenska språket och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om första maj och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla helgdagar som anges i lagen (1989:253) om allmänna helgdagar ska lyftas in på lämplig plats i regeringsformen och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utmönstra uppräkningsformerna av de organisationer utom FN som nämns i 1 kap. 10 § regeringsformen och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att grundlagsfästa att valutan i Sverige är svensk krona och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en skrivning om att en ny monark ska väljas om den nuvarande ätten Bernadotte utslocknar, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kröning av nästa monark och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en ny allmän flagglag och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverigedemokraterna är ett socialkonservativt parti med nationalistisk grundsyn. Det innebär bland annat att partiet fäster särskild vikt vid den svenska demokratin. För oss är det således självklart att folkstyret måste vara utgångspunkten för själva stiftandet av lagarna, liksom att all offentlig makt utövas under desamma.

Folkstyret förverkligas genom regeringsformen. Den nuvarande regeringsformen härstammar, med vissa senare ändringar, från 60- och 70-talets tankegod och ersatte i sin tur 1809 års regeringsform som då var världens näst äldsta ännu tillämplande grundlag. Sedan dess tillkomst har det svenska samhället och dess sammansättning och förutsättningar förändrats och allmänhetens politiska värderingar svängt avsevärt. Sverigedemokraterna står bakom det mesta som bestäms i regeringsformen men menar att tiden är mogen för att genomföra ett antal förändringar. Detta är förslag som på den nationella socialkonservatismens grunder syftar till att stärka den parlamentariska demokratin, rättsstatligheten, sammanhållningen och rättssäkerheten i Sverige.

Folkstyret

Det fundament på vilket regeringsformen vilar utgörs som ovan nämnt av folkstyret. Regeringsformen säger dock inget om det folk som faktiskt skall styra. Eftersom folkstyret och regeringsformen i första hand är till för Sverige och svenskarna bör regeringsformen, inledas med en berättelse om Sverige som land och svenskarna som folk. Det skall inte kunna ifrågasättas vilket folk det är som åsyftas i regeringsformens portalparagraf. Sålunda skall inte någon offentlig makt i Sverige kunna utgå från något eller några andra länders folk, åtminstone inte utan uttryckligt medgivande från det svenska folket.

Den sentida grundlagsrevisionens utmönstring av svenska medborgare, till förmån för det betydligt vidare begreppet som var och en, skall reverseras. Svensk grundlag skall naturligtvis åsyfta och åtnjutas av svenska medborgare i första hand. Därutöver kan förstås hela eller delar av motsvarande skydd och rättigheter som stadgas för medborgare även tillerkännas var och en som i övrigt är underställd svensk rättstillämpning, så länge inte annat följer av annan lag eller författning.

Regeringsformens inledande bestämmelser kan sägas utgöra en slags programförklaring om vilken hänsyn och mål som skall verka vägledande för det allmänna. Bland annat skall det allmänna motverka diskriminering av människor på grund av kön, hudfärg, nationellt eller etniskt ursprung, språklig eller religiös tillhörighet, funktionshinder, sexuell läggning, ålder eller andra omständigheter som gäller den enskilde som person. Denna katalog innehåller i huvudsak omständigheter som individen själv inte väljer. Ett uppenbart undantag från denna katalog är religiös tillhörighet.

Ingen person skall diskrimineras på grund av sin religiösa tillhörighet. Med detta sagt finns det religiösa samfund som i olika grad är både våldsbejakande och extremistiska.

Detta gäller på motsvarande sätt för politiska ideologier. Då det svenska rättssystemet trots detta allmänna målstadgande klarar av att motverka och beivra religiöst motiverad brottslighet, samt i erforderlig grad även skydda och tillmäta olika religiösa grupper ett adekvat och ändamålsenligt skydd, torde det inte föreligga några hinder att i motsvarande grad inkludera politisk åskådning under katalogen av diskrimineringsgrunder i RF 1:2.

I grundlagen stadgas att lag eller annan föreskrift inte får meddelas i strid med Sveriges åtaganden på grund av den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (EKMR). I EKMR föreskrivs ett förbud mot diskriminering på grund av politisk åskådning (artikel 14). Trots detta saknas idag ett adekvat skydd mot diskriminering på grund av politisk åskådning i svensk rätt. Diskrimineringslagen inkluderar till exempel inte politisk åskådning. Under iakttagande av samma överväganden som gäller i EKMR bör det utredas hur skydd mot diskriminering på grund av politisk åskådning kan införas i grundlag och lag

I samband med en sådan förändring skall ett tillägg till regeringsformen göras med innebörden att ingen får särbehandlas eller diskrimineras på grund av att denna betraktas av sig själv eller av andra som svensk. Vidare kan man läsa att det allmänna skall främja minoriteters kultur och samfundsliv i Sverige. Detta stadgande försvårar den självklara principen att invandrargrupper till Sverige bör assimileras, inte integreras. Kulturella undantag bör endast vara förbehållna Sveriges fem erkända historiska minoriteter. En annan förbisedd, men viktig symbolfråga berör svenska språket, vars ställning som huvudspråk i Sverige självklart bör grundlagsfästas.

Helg- och minnesdagar

I grundlagen bör införas en stadga, där det anges vilka de svenska helgdagarna är och att dessa vilar på en historisk grund som kan vara både icke-konfessionell, kristen och hednisk. Vid en sådan förändring bör första maj byta namn till Valborgsdagen för att markera att den är en angelägenhet för hela det svenska folket.

Suveränitet

Med suveränitet avses svenska statens självständiga oavhängighet gentemot andra stater samt emot över- och mellanstatliga organisationer. Sverige har genom sitt medlemskap i överstatliga organisationer och globala samarbeten förskjutit delar av sin självbestämmanderätt utomlands, varvid det finns goda skäl att tydligt markera att fundamentet av den svenska suveräniteten inte kan delegeras utanför Sveriges gränser.

Regeringsformen medger att Sverige kan överlåta beslutanderätt som inte rör principerna för statsskicket till Europeiska unionen, EU. Nuvarande formulering garanterar inte att konstitutionella frågor kommer förbli en svensk angelägenhet. Från EU-domstolens sida anser man att EU-rätten i alla avseenden har tolkningsföreträde även över svensk grundlag.

Ett av Sverigedemokraternas främsta mål inom EU-politiken är att så mycket självbestämmande som möjligt skall stanna i, och återföras till, Sverige.

Sverige skall kunna gå med i, och om svenska folket så önskar, lämna mellanstatliga och överstatliga samarbeten. Skulle svenska folket vid något tillfälle besluta att Sverige inte längre skall vara medlem i EU, kan Sverige lämna unionen först sedan EU-medlemskapets utmönstrats ur regeringsformen, en flerårig process då ett mellanliggande val

sannolikt skulle behövas för att genomföra förändringen. Det är därför uppenbart att bestämmelser om vilka organisationer Sverige är medlem i eller samarbetar med, inte bör finnas omnämnda i grundlagen om inte synnerliga skäl talar för det.

Förutom att inkludera det självklara FN-medlemskapet torde det som huvudregel räcka med ett förtydligande i regeringsformen att Sverige deltar i internationellt samarbete i olika sammanhang.

Valuta

Det bör införas en stadga i grundlagen att Sveriges valuta är svensk krona. Detta torde skydda kronan för det fall politiker, i Stockholm eller Bryssel, mot folkets vilja, med kort varsel beslutar att införa en annan valuta än kronan.

Succession och monarki

I mer än 1 000 år har Sverige varit en monarki, och så skall förbli. Fram till 1974 fanns en stadga om den olyckliga händelsen skulle inträffa att Sverige står utan tronföljare, så skall riksdagen skyndsamt tillse att en ny kung eller drottning kan väljas. Denna ordning bör återinföras. Tidigare exempel på valda kungar i Sverige är Gustav Vasa, och även nuvarande kungens anfader Karl XIV Johan.

Inför nästa trontillträde bör frågan om en modern kröningsritual utredas. Utredningen bör ha ett nära samarbete med hovet.

Flagga och nationella symboler

I ett kungligt brev från 19 april 1562 sägs att svenska flaggan skall vara ”Gult udi korssvijs fördeelt påå blott”. Alltsedan dess har den svenska flaggan i varierande storlek och nyans vajat över landet. Idag råder en ordning som innebär att utseendet på svenska flaggan regleras i lag men flaggdagarna regleras i förordning. Det finns dock för övrigt inga föreskrifter som reglerar när myndigheterna skall flagga eller ens vilken flagga som skall föras. Frågan om flaggning över enskilda myndigheter blir istället föremål för beslut för den enskilda myndighetschefen. Många myndigheter flaggar även med EU-flaggan eller med politiska och ideologiska flaggor. Den svenska flaggan är en symbol för Sverige och därmed i förlängningen för svenska myndigheter. Alla regler för flaggning bör samlas i en enda flagglag. Flagglagen bör innehålla regler för flaggans utseende, ceremonier för flaggning, vilka flaggdagar som skall anses vara officiella och att myndigheter endast skall föra den svenska flaggan, regionala flaggor, eventuella gästflaggor och myndighetsspecifika flaggor. Flagglagen bör även påbjuda att samtliga svenska myndigheter skall flagga på officiella flaggdagar och iaktta de ceremonier som gäller för flaggning. Vad gäller privat flaggning bör sådan snarare uppmuntras än påtvingas. Sverigedemokraterna menar vidare att principer från andra europeiska demokratiers flagglagar bör beaktas vid utformningen av den nya lagen. Slutligen anser Sverigedemokraterna att missaktning mot Sverige och svenskarna genom skändning av den svenska flaggan är förkastligt och detta bör komma till uttryck i den nya lagen även om vi inte förespråkar att detta direkt bör förbjudas.

Matheus Enholm (SD)

Fredrik Lindahl (SD)

Victoria Tiblom (SD)

Lars Andersson (SD)